

[Socialministeren]

Fru Birthe Hansen stillede den 12. juli 1984 et næsten identisk spørgsmål. (Spørgsmål nr. S 790). Jeg kan derfor henvise til tidligere socialminister Palle Simonsens svar på dette spørgsmål.

Jeg skal gøre opmærksom på, at regeringen fortsat finder, at indtægtsreguleringen er socialt forsvarlig. Den er ligeledes i overensstemmelse med begrundelsen for sociale ydelser i almindelighed, nemlig en erstatning for tabet af en indtægt.

Spm. nr. S 902

Til *socialministeren* (8/8 84) af:

Birthe Hansen (SF):

»Finder ministeren ikke, at det ville være rimeligere i første omfang at koncentrere forbedringer på pensionsområdet om den store part af pensionister, der alene har folkepensionen at leve af, ved f.eks. at udbetale et beløb svarende til førtidspensionstillægget, som udbetales fra 1. januar 1985, og som er indkomstaafhængigt og skattefrit?«

Begrundelse

Af et svar fra den forrige socialminister fremgår det, at regeringen har overvejelser om forbedringer på pensionsområdet, bl.a. ved løsning af af samspilsproblemer og ændring af samordningsfradragreglerne for tjenestemandspensionisterne. Selvfølgelig skal disse problemer også løses, men det må være efter, at en forbedring har fundet sted for dem, der alene har folkepensionen at leve af.

Svar (20/8 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg er enig med spørgeren i, at det ville være rimeligt med en generel forhøjelse af folkepensionen for de pensionister, der i hovedsagen kun har pensionen at leve af. På den anden side ville selv mindre, generelle forhøjelser betyde store merudgifter for det offentlige, som det efter regeringens opfattelse ikke er forsvarligt at gennemføre i den nuværende økonomiske situation.

Derimod vil regeringen ikke opgive den reformlinje, der har prøvet udviklingen på pensionsområdet, siden den tiltrådte. Derfor blev der den 8. juni 1984 nedsat et udvalg

under socialministeriet, som skal stille forslag på de særlige områder, hvor ændringer efter regeringens mening især er påtrængende.

Spm. nr. S 903

Til *socialministeren* (8/8 84) af:

Birthe Hansen (SF):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at kvinder, der før førtidspensionsreformen trådte i kraft, den 1. januar 1984, automatisk fik udbetalt enkepension fra det fyldte 45. år og kvinder, der fik udbetalt førtidspension fra det fyldte 62. år, i dag skal gå i uvished i op til et halvt år eller længere, før en afklaring af deres økonomiske forhold finder sted?«

Begrundelse

Både af Radioavisen den 6. august 1984 og af Politiken den 7. august 1984 er det fremgået, at antallet af førtidspensionsansøgere er steget så meget, at det har medført et voldsomt pres på amternes revaliderings- og pensionsnævn. Dette kunne have været undgået i hvert fald for de kvinders vedkommende, for hvem pensionen tidligere var en ret, og det ville have sparet megen tid i amterne.

Svar (20/8 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Førtidspensionsreformen medførte dels en udvidet adgang til pension for visse persongrupper, dels at den automatiske pensionsret på nogle områder, f.eks. enkepension og folkepension til enlige kvinder over 62 år, blev afløst af adgang til førtidspension efter kendelse fra revaliderings- og pensionsnævnet. Reformen medfører derfor – især i overgangsperioden – et øget antal sager om førtidspension. Dette var forudset, men jeg er helt opmærksom på, at der kan opstå særlige problemer, og følger selvsagt udviklingen nøje.

Gennemførelse af en førtidspensionssag med sagens forberedelse i kommunen og forelæggelsen for revaliderings- og pensionsnævnet må dog nødvendigvis tage nogen tid. Det gælder både for lægeligt begrundede og for socialt begrundede ansøgninger. Alle sager er naturligvis ikke lige komplicerede, og ofte vil f.eks. de sager, hvor der tidligere var